

[Finansministeren.]

deraf ved på passende tidspunkter at flytte til udlandet.

Det må også fremhæves, at en række af de skattemæssige vanskeligheder, vi kender i dag ved flytning til og fra udlandet, vil bortfalde. De skattelignende myndigheder har ofte oplevet, hvor svært det er for danske at forstå, at de ved hjemkomst fra udlandet, hvor de har været kildebeskattet, nu først skal sættes i skat af en forventet indkomst og senere også efterfølgende betale skat af samme indkomst. Denne i hvert fald tilsyneladende mærkværdige ordning kommer vi ud over ved kildeskattesystemet.

I det hele må det betegnes som i længden uholdbart, at vi ikke har kildeskatt, medens dette system gælder i samtlige vore nabolande. Man må jo regne med et øget samkvem mellem landene, og især vil dette blive tilfældet, hvis vi når hen til de større markedsdannelser, vi alle ønsker. Det er vanskeligt at se, hvorledes man til den tid vil kunne opretholde en modstand mod kildebeskatning.

I princippet er de skatter, der under kildeskattesystemet betales i indkomstårets løb, kun forskudsskatter, som skal afregnes i det endelige tilsvær, som opgøres, når året er omme. Hvis det her viser sig, at der er betalt for lidt i skat, må skatteyderen indbetale en restskat. Når denne overstiger $\frac{1}{5}$ af slutskatten og udgør mindst 1.000 kr., opkræves et tillæg på 8 pct. Restskat under 100 kr. opkræves ikke. Restskatten skal ikke udredes på én gang, men betales i 4 rater, medmindre der er tale om beløb på under 200 kr. Viser det endelige opgør, at der er betalt for meget i skat, får skatteyderen den overskydende skat tilbage. Der gives normalt et rentetillæg på 6 pct., når tilbagebetalingen er større end $\frac{1}{5}$ af slutskatten og mindst 1.000 kr. Der ydes dog ikke rentetillæg af mere end 100.000 kr.

Man har imidlertid på forskellig vis tilstræbt at gøre beskatningen definitiv, således at det foreløbig betalte skattebeløb i så mange tilfælde som muligt bliver lig med det endelige skattebeløb. Hvor en efterregulering ikke kan undgås, har man søgt en forenkling, således at skattemyndighederne i størst muligt omfang bliver i stand til selv at opgøre det endelige tilsvær

på grundlag af de foreliggende oplysninger. Derved begrænser man yderligere det antal tilfælde, hvor skatteyderne bliver nødt til at indgive egentlig selvangivelse.

Som jeg før berørte, er det nødvendigt at gennemføre en væsentlig standardisering af fradragene; dette tjener også som et led i bestræbelserne for at gøre kildeskatten definitiv. Når de forskelligartede fradrag slås sammen til faste beløb, vil der kunne opnås en bedre tilpasning mellem de foreløbige og de endelige skattebeløb, således at efterreguleringer undgås. Standardiseringen af fradragene betyder også en væsentlig arbejdsmæssig lettelse såvel for skatteyderne som for skattemyndighederne.

Efter lovforslaget bevares det faste lønmodtagerfradrag, men det skal nu også omfatte udgifter til befordring, faglige kontingenter og arbejdsløshedsbidrag. Fradragssystemet forhøjes til 20 pct. af lønindtægt, dog ikke over 1.500 kr. Hvis en lønmodtager kan godtgøre, at hans udgifter af de nævnte arter tilsammen overstiger beløbsrammen, indrømmes der dog fradrag med det dokumenterede beløb. Fradrag ud over den faste ramme skal imidlertid indgå i det særlige standardfradrag, som indføres. Dette fradrag skal ifølge lovforslagets § 25 træde i stedet for de fradrag, som ikke henhører under lønmodtagerfradraget. Undtaget er dog fradrag for personlige skatter, for underskud på fast ejendom, for pensionsbidrag m. v. og for underholdsbidrag og andre aftægts- og underholdsydelser. Sådanne fradrag er for store og varierende til, at de kan standardiseres. Som fradrag, der vil blive omfattet af standardfradraget, kan nævnes fradrag for præmier til kapitalforsikring og sygeforsikring, visse renteforsikringer og fradrag for renteudgifter. Standardfradraget kan ikke anvendes, når den skattepligtige har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er ikke som lønmodtagerfradraget begrænset til personer, der har lønindtægt, men tilkommer også andre personer, der ikke driver erhvervsvirksomhed, f. eks. pensionister. Standardfradraget foreslås fastsat til 1.800 kr. for sambeskattede ægtefæller og 1.200 kr. for andre skattepligtige. Standardfradraget er ligesom lønmodtagerfradraget kun et mindstefradrag. Kan en person godtgøre, at hans udgifter af den